

COMPRA, LLEGEIX, DIFON

La Verdad nº 110

(març de 2022)

“Cap al X congrés mundial de la IV Internacional.”

El debat sobre l'estat de la nació

Durant els dies 12, 13 i 14 de juliol ha tingut lloc al Congrés dels Diputats el que s'anomena el “Debat sobre l'Estat de la Nació”. Recordem que aquesta fórmula parlamentària, introduïda el 1983, sota el primer govern de Felipe González, busca en realitat donar al Congrés dels Diputats una aparença de vida parlamentària que no en té. Perquè la realitat és una altra, les Corts atorgades tenen uns poders molt limitats, encara que tenen una gran utilitat política, és la instància en què s'escenifica el “consens” entre els representants de l'aparell d'Estat heretat del franquisme, particularment el PP i a un altre nivell Vox i els representants dels partits que tenen el seu origen (bastant llunyà) a les masses treballadores i els pobles tradicionalment oprimits pel franquisme, en particular Catalunya i el País basc. El caràcter “atorgat” del Congrés dels Diputats s'ha confirmat una vegada més a les 41 resolucions votades el 14 de juliol: No són vinculants, o sigui que el Govern pot o no posar-les en pràctica. Però quan les Corts legislen també ho fan dins uns límits. L'estat de la Nació no inclou els dictats de Brussel·les ni l'estat dels pressupostos militars. Les Corts van acceptar a Felip VI com a rei una vegada que els tres exèrcits ho van reconèixer com a capità general

El Govern Sánchez/Díaz tenia una necessitat política d'organitzar aquest debat (que no obeeix a cap obligació constitucional) després de les darreres setmanes que s'han sumat actuacions brutals per part del govern. D'entrada l'acord amb el Marroc contra el sentir expressat pel Congrés, i la conseqüència de la matança de Melilla (el 24 de juny), saludada per Sánchez. Paral·lelament l'organització de la cimera de l'OTAN el 29 i 30 de juny i la decisió –sense passar per cap debat ni decisió parlamentària– d'augmentar immediatament en mil milions la despesa en armament i ampliar la base de Rota, com van anunciar allà Sánchez i Biden.

Aquestes actuacions han significat un veritable cop a les relacions entre la majoria social i el Govern, en aparèixer aquest cada cop més, en els fets i en les paraules, alienat amb la política de guerra de l'administració nord-americana i els interessos del capital financer. Qüestió que integra l'enaltiment de la Monarquia i el rei com a capità general en cap de les Forces Armades. Una altra qüestió que escapa completament al control parlamentari, és a dir, als suposats representants

de la sobirania nacional.

Les mesures proposades pel Govern

Segons la presentació de Pedro Sánchez, podem definir-les en 6 grans eixos.

- suport a Ucraïna i a la seva candidatura a la Unió Europea. Que inclou l'enviament d'armes (sobre les quals no hi ha cap control d'on van ni qui les utilitza) obviant el fet que l'Estat ucraïnès està considerat com un dels més corruptes d'Europa que abans de la guerra amb el seu política de privatització i obertura al capital internacional havia prohibit 11 organitzacions, negava les llibertats sindicals i polítiques, tenia una pobresa massiva i havia provocat la fugida de 800.000 emigrants. Ara, amb la invasió de l'exèrcit de Putin que ha agreujat aquest procés destructiu, la fugida de refugiats i l'obertura brutal al capital internacional han empès a l'exili més de 6 milions de ciutadans, un quaranta per cent de la classe obrera. I ja són 17 les organitzacions polítiques prohibides,

- Mesures anomenades “socials”, com a rebaixes del 5 per cent de l'IVA de l'electricitat, els cèntims de la benzina i dièsel, els bons de transports, i ajudes.

- Nou impost a la banca, caracteritzat per la Unió Europea com a “inconcret i difús” i a les empreses energètiques.

La suma total seria aconseguir 7.000 milions fins a finals del 2024. Si comparem aquestes quantitats a aconseguir amb els beneficis reals i nous d'aquestes empreses aquesta quantitat es queda a la “xocolata del lloro”. Segons les agències especialitzades, això significaria entre el 4 i el 14% dels beneficis de les empreses. Afegim que pràcticament tots els governs europeus, de dreta, de coalició, d'esquerra apliquen les mateixes mesures que no posen en cap moment en qüestió l'acció i els beneficis de les multinacionals, que són les principals responsables de la inflació. Un estudi recent mostra que el 83% de la inflació real és producte dels beneficis empresarials.

- Cerca d'un Pacte de Rendes, que inclogui els dividendes. Pacte que es presenta ja com a contradictori amb les reivindicacions elementals, presentades pels sindicats, d'augment de salaris i pensions d'acord amb la inflació (estem en una inflació de 10,2 al juny, amb una previsió de 8,2 per al conjunt del 2022 i la mitjana d'augment de salaris segons conveni no supera el 2,4%, i les dues terceres parts no tenen clàusula de revisió salarial). Clàusula anul·lada per les reformes laborals de Zapatero

i Rajoy, que segueixen sense ser derogades. Aquesta política no és original del govern Sánchez-Díaz, la intenten aplicar tots els governs. Per exemple, el govern Macron a França: per primera vegada el conjunt dels sindicats francesos ha adoptat una declaració comuna plantejant que no volen ‘bons’, ni primes, si no veritables augments de salari.

- Diverses mesures genèriques de l'anomenada “transició energètica” que després es resumeixen en un pla d'estalvi d'energia a concretar al setembre, a banda de la consolidació de 67.000 sanitaris –que és obligada, per una sentència europea davant de les demandes per la precarietat massiva a les administracions públiques. O sigui, res de nou.

- De passada, es parla d'augment de la despesa en defensa en nom de la creació d'ocupació, i s'anuncien una sèrie de lleis anomenades positives i de nous drets. Memòria democràtica, Llei de l'amiant, LGTBI.

Les 41 resolucions votades

El primer a ressaltar són dues resolucions essencials, la d'augment de la despesa militar votada per PSOE/PP, i la preparació de la presidència de la UE per Espanya (el segon semestre del 2023).

A això s'hi afegeix que pràcticament totes les mesures de “seguretat i defensa” proposades pel PP són admeses pel Govern. Entre elles el reforçament de la base de Rota.

El vot general de 186 a favor, 57 en contra (VOX) i 108 abstencions tenen una clara lectura política.

Aquest govern és l'únic possible per al capital financer i la Monarquia. Forçar avui noves eleccions i una derrota del PSOE, portaria la dreta franquista a assumir el govern en condicions molt difícils, sense tenir les relacions que té l'actual govern amb les direccions sindicals i amb els partits catalans i bascos (no és casual que aquest 15 de juliol es reprengui el diàleg amb el Govern de Catalunya)

El títol de l'editorial de l'ABC d'aquest 15 de juliol és clarificador: “L'abstenció del PP ajuda Sánchez contra la crisi”.

Altres lleis

Menció a part mereix la llei de Memòria Democràtica. A més de la responsabilitat de l'Estat en les exhumacions, “ha estat objecte d'una veritable picabaralla” l'abast de l'anul·lació de sentències franquistes. La llei reitera set vegades la il·legalitat dels judicis franquistes fins al 1977, mandata per a l'anul·lació de les

seves sentències i la justa reparació a les seves víctimes: les mesures que pren, n'hi haurà prou per doblegar en els fets l'aparell judicial franquista? En una propera Carta Setmanal tindrem ocasió de pronunciar-nos sobre això.

Una primera conclusió

Que s'afegeix a l'anterior sobre la necessitat que aquest Govern continuï. Però nosaltres ens situem al punt de vista dels interessos dels treballadors i els pobles.

Durant aquest període les reivindicacions han estat clares:

- Derogació de les reformes laborals
- Augment de salaris i pensions segons IPC real
- Auditoria a la S. Social, retirada/derogació de les lleis Escrivà.

- Derogació de la llei Mordassa i tota la legislació repressiva

- Sortir de l'OTAN, fossin les bases nord-americanes.

- Fi de la persecució judicial als nacionalistes catalans i altres.

- Restabliment dels serveis públics en particular Sanitat i educació. Acabar amb les retallades.

- Legalització dels immigrants sense papers, fi de la sobreexplotació. Fora les tanques i fos l'exèrcit de la frontera de Ceuta i Melilla.

És fàcil constatar que les resolucions votades en general no responen a veritables reivindicacions, són les almoines que tots els governs de la UE apliquen, i que intenta amagar la política bel·licista que destrueix drets, conquestes... En aquests moments en què ha

esclatat l'escàndol d'UBER, plantejar les reivindicacions veritables és l'obligació de tota organització o militant que digui defensar els interessos de la majoria.

Valgui un exemple clar per expressar la nostra posició: donem suport a la convocatòria del moviment de pensionistes per realitzar una marxa estatal el proper 15 d'octubre a Madrid, en què cal vincular la lluita per la recuperació del poder adquisitiu de les pensions i la dels salaris davant de la galopant inflació. A més de continuar amb l'exigència d'auditoria dels comptes de la Seguretat Social incomplet pel govern Sánchez malgrat haver estat aprovada per llei, així com rebutjar els Fons de Pensions Privats d'Ocupació que s'inscriuen a la perspectiva d'un procés de privatització de la Seguretat Social.

Els nostres compromisos...

SINDICALISTAS x DERECHOS

26 Julio, Reunión Estatal - Videoconferencia

Martes 26 Julio 19 h.

Enlace:

SINDICALISTAS x DERECHOS
<http://inddwork.com.es/> 20220112000
 El teléfono: 910 1541 0000

correo-e
organizacion@inddwork.com

catp comité por la liberación de los trabajadores y justicias República

27 Julio, Coordinadora Estatal - Videoconferencia

Miércoles 27 Julio 19 h.

Enlace:

COORDINADORA ESTADAL - Videoconferencia
<http://www.ccatp.org/> 20220112000
 El teléfono: 910 1541 0000

correo-e
organizacion@ccatp.org

✓ A todas las que se posicionan contra la guerra y la explotación. Unamos fuerzas

✓ A todas las que participan en la lucha por las reivindicaciones sociales y democráticas amenazadas por la política de guerra de los gobiernos. Sea cual sea su carnet político o sindical

✓ A las colectivos e instituciones organizadas que luchan por ayudar a levantar la movilización social que exige aires los ataques que sufrimos trabajadores y pueblos.

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: info@posicuarta.org

Pots contactar des: <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

Partido Obrero Socialista Internacionalista
 Sección en España de la I.O. Internacionalista

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid Teléfono:
 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01 <http://www.posicuarta.org>
 Busca'ns en Twitter: @posicuarta